

Κύριε ο Σταυρός Σου έγινε ζυγαριά...πλάστιγγα

Δάσκαλος προσευχής ο ληστής. Πόσους δέν γλύκανε

μέσα στους αιώνες ή προσευχή του, πόσο βάλαμο δέν έχυσε σέ πονεμένες καρδιές, πόση παρηγοριά και ειρήνη δέν έδωσε σέ ψυχές πού περνούσαν δύσκολες ώρες, πόσους δέν μετέφερε από τό σκοτάδι τής άπελπισίας στό φώς του Χριστού! Τό «μνήσθητί μου, Κύριε!» έγινε ή άγαπημένη προσευχή τών χριστιανών και τό έπιθανάτιο έφόδιο, πού σφραγίζει τήν επίγεια ζωή τους...

Δύο ληστές - δύο κόσμοι

Οπως μās πληροφορούν οι ευαγγελιστές Ματθαίος και Μάρκος, στην άρχή και οι δύο ληστές μαζί μέ τόν όχλο και τούς άρχοντες καταφέρονταν κατά του Ίησοϋ. Βλασφημοϋσαν και κορόιδευαν, «ώνείδιζον αύτόν» (βλ. Μθ 27,44· Μρ 15,32). Οι έχθροί του Χριστού έκτόνωναν τήν μανία τους στον έσταυρωμένο Κύριο. Οι ληστές, Ίουδαίοι κι αύτοί, τόν χλεύαζαν για νά διασκεδάσουν τόν δικό τους πόνο. Ίσως μάλιστα νά ήλιπιζαν ότι συμμεριζόμενοι τήν άπρεπή συμπεριφορά του όχλου θά άποσποϋσαν τήν εϋνοιά του.

Ήταν μελλοθάνατοι. Καρφωμένοι στον σταυρό, δέν είχαν τήν δύναμη νά κουνήσουν ούτε πόδια ούτε χέρια. Μετρημένες οι ώρες τους, άνοιχτός ο τάφος τους, ένα βήμα τούς χώριζε από τόν θάνατο. Κακοποιοί ήταν και φαίνονταν άποφασισμένοι νά πεθάνουν όπως έζησαν, ως κακοποιοί, άφοϋ και αύτή τήν

τελευταία ώρα τῆς ζωῆς τους πάνω στόν σταυρό χλευάζουν τόν Κύριο.Ο ἕνας ἀπό τούς δύο ληστές οὔτε καί τήν στιγμή τῆς ἔσχατης ἀδυναμίας του δέν ταπεινώνεται. Παραμένει ὡς τό τέλος πωρωμένος καί ἀνάλητος.

Ο τραγικός θάνατος πού τόν τυλίγει δέν δαμάζει τήν σκληρότητά του.Μέσα στούς βασανισμούς καί στό ψυχορράγημά του δέν παύει νά ξεστομίζει βλασφημίες μέ ἀγριότητα καί ἀναίδεια. Στρέφεται πρός τόν μεσαῖο σταυρό καί καταφέρεται ἐναντίον τοῦ πάσχοντος Κυρίου, πού σέ τίποτε δέν τόν ἐνόχλησε καί ἀσφαλῶς δέν ἦταν ὑπεύθυνος γιά τήν δική του καταδίκη. Μέ χλευασμό καί περιφρόνηση λέγει· «εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς».«Εἶσαι ἕνας ψευτομεσσίας. Ἄν ἐσύ ἦσουν ὁ ἀληθινός Χριστός, θά μπορούσες νά σώσεις τόν ἑαυτό σου καί ἐμᾶς»!Δέν συμβαίνει ὅμως τό ἴδιο μέ τόν ἄλλο ληστή.

Ξαφνικά καί ἀπρόσμενα ἐκεῖνος παρουσιάζει μία συμπεριφορά πού καταπλήσσει, μία θαυμαστή ἀλλοίωση στίς ἐκδηλώσεις του. Ὅχι μόνο παύει νά χλευάζει τόν Ἰησοῦ ἀλλά καί ἀναλαμβάνει τήν υπεράσπισή του ἐναντι τοῦ ληστή πού κρέμεται στόν ἄλλο σταυρό. Ἡ στάση του φανερώνει μία ἐσωτερική μεταμόρφωση.

Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἔχει ἀγγίξει τήν καρδιά του καί ὑπό τό κράτος αὐτοῦ τοῦ ἁγίου συναισθήματος ἐπιχειρεῖ νά συνετίσει τόν σύντροφό του πού βλασφημεῖ.Γι' αὐτό τόν ἐπιτιμᾷ.Νά ἦταν, ἄραγε ὁ πρῶτος ληστής χειρότερος ἀπό τόν συγκατάδικό του; Δέν ἔχουμε δικαίωμα νά ἰσχυρισθοῦμε κάτι τέτοιο. Δέν μπορούμε νά τό ἀποδείξουμε. Οἱ πληροφορίες λένε ὅτι:

Καί οἱ δύο ἦταν ἀποδεδειγμένα κακοῦργοι.

Καί οἱ δύο τιμωρήθηκαν μέ τήν ἴδια καταδίκη.

Καί οἱ δύο ἦταν κρεμασμένοι δίπλα στόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ.

Καί οἱ δύο τόν ἄκουσαν νά εὐχεται γιά τούς σταυρωτές του.

Καί οἱ δύο τόν εἶδαν νά ὑποφέρει μέ ὑπομονή.

Ἄλλὰ ἐνῶ ὁ ἓνας μετανοεῖ, ὁ ἄλλος γίνεται σκληρότερος. Ὁ ἓνας στρέφεται στόν Ἰησοῦ μέ συντριβή καί κατάνυξη καί κατακτᾶ τόν παράδεισο, ὁ ἄλλος παραμένει μιάρως καί πωρωμένος, πεθαίνει ὅπως εἶχε ζήσει καί κερδίζει τήν κόλαση, τήν ὁποία μόνος του διάλεξε. Τί βάθος καί τί μυστήριο ἀνεξερεύνητο κρύβει ἡ ἀνθρώπινη καρδιά! Ἄλλὰ καί πόσο φοβερή εἶναι ἡ δύναμη τῆς ἐλευθερίας, μέ τήν ὁποία μᾶς ἔχει προικίσει ὁ Θεός! Μόνος του ὁ καθένας ἐπιλέγει τήν εὐλογία ἢ τήν κατάρα τήν αἰώνια σωτηρία ἢ τήν ἀτελείωτη καταδίκη του.

Ο ἔσταυρωμένος Κύριος στέκει σάν μία ζυγαριά, πού αὐτόματα δείχνει τό πνευματικό βάρος τοῦ καθενός ἀπό τούς δύο ληστές.

Κύριε, ὁ σταυρός σου ἔγινε ζυγαριά, πλάστιγγα. Τόν ἓναν ληστή, ἐξαιτίας τοῦ βάρους τῆς βλασφημίας του, τόν κατέβασε στόν ἄδη, ἐνῶ τόν ἄλλον, πού

μετανόησε, τόν ξαλάφρωσε από τό φορτίο τῶν ἀμαρτιῶν του, τοῦ φανέρωσε τά μυστήρια τῆς θεολογίας σου, τοῦ χάρισε τόν παράδεισο.

Αλλά ἡ θέση τοῦ ἑσταυρωμένου Ἰησοῦ ανάμεσα στους δύο κακούργους ἀποτελεῖ ἐπίσης, κατά τούς ἀγίους πατέρες, εἰκόνα τῆς μελλούσης κρίσεως. Ὅταν ὅλοι θά σταθοῦμε μπροστά στό βῆμα τοῦ μεγάλου Κριτοῦ, ἐκεῖνοι πού μετανόησαν θά πάνε στά δεξιά, μαζί μέ τόν ληστή πού μετανόησε, ἐνῶ οἱ ἀμετανόητοι θά πάνε στά ἀριστερά καί θά καταδικασθοῦν. Ὁ Ἰησοῦς σώζει τούς μετανοοῦντες. Οἱ ἀμετανόητοι παραμένουν τραγικοί μακριά του. Ἀλλά μόνοι τους ἔχουν ἐπιλέξει αὐτή τήν τραγικότητα.

Τρεῖς σταυροί ὑψώνονται στόν Γολγοθᾶ. Στό κέντρο ὁ σταυρός τοῦ ἀναμαρτήτου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔγινε τό κριτήριο γιά τούς δύο ληστές, παραμένει καί στους αἰῶνες κριτήριο γιά ὄλη τήν ἀνθρωπότητα. Ἀποδεικνύεται, ὅπως τό εἶχε προφητεύσει ὁ Συμεών γιά τόν Ἰησοῦ «σημεῖον ἀντιλεγόμενον» (Λκ 2,34) ὄχι μόνο γιά τούς Ἰσραηλιῖτες ἀλλά γιά ὅλα τά ἔθνη. Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅλοι εἴμαστε ἔνοχοι καί κακοποιοί. Δέν μᾶς καταδικάζει ὅμως ἡ ἀμαρτία μας, διότι τό αἷμα τοῦ Θεανθρώπου, πού χύθηκε πάνω στόν σταυρό ἔχει τήν δύναμη νά μᾶς καθαρίσει «ἀπό πάσης ἀμαρτίας» (Α΄ Ἰω 1,7). Μᾶς καταδικάζει ἡ ἀμετανόητη ἐμμονή μας στήν ἀμαρτία, ἡ ἀμετανοησία μας. Ἄς τό σκεφθοῦμε καλά. Ὁ καθένας ἀπό μᾶς θά ἐπιλέξει τήν δική του θέση ἔναντι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τώρα καί γιά τήν αἰωνιότητα, μέ κριτήριο τήν μετάνοια ἢ τήν ἀμετανοησία του.

(Ἀπό τό βιβλίο τοῦ κ. Στεργίου Ν. Σάκκου Ὁ ληστής θεολόγος καί δάσκαλος)

Πηγές: orthodoxigynaika.blogspot.gr - proskynitis.blogspot.gr - kantonopou